

Poesia en un mur

La creació d'un pati molt particular en una casa d'Olot va rebre el guardó en categoria d'espais exteriors del jurat dels premis d'arquitectura de les comarques de Girona 2016

TEXT **ALFONS PETIT**

El jurat va quedar fascinat amb la serenor i la creativitat d'aquest espai íntim, centrat en l'aigua i la llum i amb ressons de l'art de Scarpa i l'elegància d'Eileen Gray». Aquesta confessió forma part del veredict del jurat dels premis d'arquitectura de les comarques de Girona 2016 en l'apartat d'espais exteriors. L'obra distingida, d'entre les cinc que s'havien presentat, va ser l'anomenada *Lluna plena*, que consistia precisament en l'habilitació d'un espai exterior en una casa d'Olot. Una intervenció aparentment senzilla, però que en mans dels arquitectes Eduard Callís i Guillem Moliner, els seus autors, es va convertir en aquell espai que va fascinar el jurat, que encara afegia en el mateix veredict que «és un projecte sorprenent que, tot i tenir una escala reduïda, té una gran densitat d'idees sobre la forma i el detall».

En la memòria del projecte inclosa en el catàleg dels premis, Callís i Moliner donen alguns detalls de la seva proposta: «Una habitació exterior estén el programa domèstic d'una casa ombrívola asseguda a la cara nord d'un volcà. La nova estança excavada té una planta rectangular de la mateixa mida que la sala. Una parral'acabarà cobrint i, com qualsevol habitació, té portes i finestres. La principal dóna a un pati semicircular amb una bassa; és una obertura al cel, al sol i a la lluna; és un pati del pati. Aquesta formalització eixampla l'espai entre la casa i la muntanya i triplica

les hores que el sol banya les peces principals».

Tot seguit, els arquitectes descriuen un element que té un paper molt important en el resultat de la seva intervenció: «Un braç corbat sosté un llum esfèric de 40 centímetres que pivota sobre l'estança exterior. Dins la finestra, posa en tensió el límit entre els dos espais i fa que el pati semicircular actüi de gran làmpada per reflexió. A mig recorregut, al centre de la peça, acompanya l'activitat al voltant de la taula. Situada contra la paret, la semiesfera sortint dóna una il·luminació general i ressalta la textura de l'esquerdejat, característic de les cases del barri de cases barates dels anys cinquanta».

En l'inici de la seva justificació del premi a *Lluna plena*, el jurat dels guardons explica que «aquest espai privat en miniatura, aïllat de les cases veïnes, s'ha esculpit en un terreny amb un pendent molt pronunciat i se li ha aportat vida amb una acurada orquestració d'espai, llum i materials». En aquest sentit, els seus integrants afegeixen que «el control curós dels detalls de metall crea un contrapunt amb l'atrevit ús escultural de l'arrebossat rugós i amb els seus moviments espacials de marbre. Però l'aspecte central d'aquest projecte sembla ser la seva sensibilitat lírica a la llum». I és precisament el paper de la llum el que caracteritza i fa especial el projecte de Callís i Moliner: «De dia, les intencions són clares: capturar tota la llum solar possible i convertir un espai ombrívol en un petit i encantador jardí. Però el jurat va tenir la sort de visitar aquest projecte quan ja fosquejava, un moment en què el concepte dels arquitectes assumeix la seva altra identitat. Una il·luminació subtil i enginyosa activa l'espai i modela una paleta de

materials rica però curosament sincronitzada que crea un ambient contemplatiu per recordar-nos la capacitat emotiva de l'arquitectura. El jurat va quedar fascinat amb la serenor i la creativitat d'aquest espai íntim, centrat en l'aigua i la llum i amb ressons de l'art de Scarpa i l'elegància d'Eileen Gray».

El jurat puntualitza encara que «la poesia del projecte no arriba fins que no tens una percepció més zenital de l'element que s'ha construït: el mur de contenció. Un pati existent de dimensions reduïdes en el qual, amb l'actuació proposada, no es prioritza el fet de dotar-lo físicament de més espai, sinó el fet d'incorporar una dimensió poètica a l'espai existent (cinquena dimensió?). La poesia com a element transformador, atrapada en un mur de contenció».

Fitxa tècnica

- **Projecte:** Lluna plena.
- **Municipi:** Olot.
- **Autors:** Eduard Callís Freixas i Guillem Moliner Milhau, arquitectes.
- **Col·laboradors:** Jordi Moret (arquitecte) i Dídac Franco i Jordi Collell (estudiants d'arquitectura).
- **Contractista:** Construccions Sala de Les Preses.
- **Fotografia:** José Hevia i Roger Serra-Calvó.

A